

ה"ת 16911/03 - בילאל אבו כף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 16911-03 אבו כף נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט אריה דורני-דורון
 המבקש בילאל אבו כף
נגד מדינת ישראל
משיבה החלטה

1. לפני בקשה להשbat תפיסים שני ניידים מסוג "אייפון" שנתפסו ביום 1.3.23.

2. לטענות המבוקש חלפו לעמלה מ4 וחצי חודשים פרק זמן מספיק כדי למצות פועלות חוקיה, שנוגעות לנideal סלולארי, זכותו של המבוקש שלא ליתן הקוד לפיריצת הנideal הסלולארי, פועלות התפיסה הייתה בחוסר תום לב ושלא כדיין, עת נחקר על עבירה אחת מינורית, ומתברר כי מנסים לייחס לו עבירה אחרת בשל אדם אחר החשוד בה שלא כל ביסוס ראוי. המאزن נוטה להשבה כי מדובר בקנינו של המבוקש וכליו לניהול חייו. עם סיום חקירותו שוחרר כבר בתחנה ללא תיק פלא"א ונלקחו הנידים.

3. עוד לטענותו, הדרך בה נלקחו שני הנידים הסלולריים בתואנה לחשד של העסקת שב"ח רק כדי ליטול הנידים הסלולריים לצורך חוקיה אחרת כנגד אחיו של המשיב בין עבירותAML"ח אינה חוקית. המשיבה גם לא יכולה להצביע על צפי להצלחת החקירה ואין סיכוי לכך. לו היה במידע המובה בפני בית המשפט ولو ראה מינורית לעבירותAML"ח היה המבוקש כבר נחקר על כך, וממן הרاء שזו הייתה אמורה להיות הדרך מლכתחילה והוא היה כבר נעצר, מה שלא קרה ומכאן שאין כל בסיס ראוי לחשד נגדו.

4. מנגד טענה המשיבה, כי ישנו תיק חוקיה לפי כל דין ונוהל, הוא עדין פתוח. המשיב נחקר באזהרה ושורר, החוקיה הפתוחה בתיק אחר של האח הנחקר בעבירותAML"ח, גם המשיב חשוד, פועלות החוקיה אין במחשכים כל חוקיה מתועדת ונעשה בימים האחרונים ניסיון טכנולוגי נוסף. המשיבה הציגה את התיק וכן דוח סודי לעיון בית המשפט. החוקיה בעיצומה. זכותה של היחידה שלא להיות שקופה בכל מהלכי החוקיה, גם אם זה לא המקרה דין.

5. הצדדים קיימו הידבות ובסגנון גם בהמלצות בית המשפט והכוונתו, הגיעו להסכמות להארכות התפיסה תוך דרישת להידוק הפיקוח בהקשר זה. בהעדר צפי לפרקtn הנידים הסלולריים מבקש בא כוח המבוקש המלומד ליתן החלטה להשבה.

6. השאלה הנשאלות הינה, האם התפיסה הייתה כדין, האם צורכי החקירה מצדיקים החזקת התפוסים, והאם ישנה חלופה סבירה ומידתית. האם סירוב למתן קוד לנידים הסלולאריים מצדיק תפיסה ללא גבול? האם יכולה היחידה החוקרת שלא לפרט כל חשדותיה עת נתפסים בידיים סלולאריים או לתפוס נייד של אדם בעבר חקירת אחר.

7. לאחר שיעינתי בתיק החקירה ובמסמכתה, בטענות הצדדים הגעתו למסקנה כי יש לקבל את הבקשה באופן חלקי דהיינו לתחם את המועד הסופי לחקירה הנידים הסלולריים עד לסיום של 180 ימי החקירה ממועד התפיסה, וזאת מן הnimוקים הבאים:

א. התפיסה של הנידים הסלולאריים בהתאם לסעיף 32 לפકודת סדר הדין הפלילי בתחילת החקירה היה כדין לתכליתה החקירתי. תכלית זו עדין קיימת ומתקיימת. לעומת מהמסמכים שסומנו במ-5 מתיק החקירה, קיימם בסיס ראייתי והצדק לפעולה זו במאפייניה.

ב. מבחן 5-1 במסמכי היחידה החוקרת, קיימם יסוד סביר לחשדות שהאנטרס הציבורי בהקשרם גובר על תוחלת הנחקר המשוחרר אודות העדר "שקיופות החקירה" לצורך ביצועה. לו הייתה מוגשת "בקשה בהעדר" בחשד זה או אחר, ככל ה="#">

משיב היה זו דרך המלך. לו הייתה מוגשת הבקשה בתיק האخر ביחס לנידים אלו גם זו הייתה מתקבלת. סיכון הציבור בהשבת הנידים בעלי הפטנציאל הראייתי המהותי המכريع בדרך כלל, בשל העדר שקיופות מלאה בשלב התפיסה, מטה הcpf עדין בכלל השיקולים לטובת האנטרס הציבורי במיוחד בכל הנוגע לעבריות חמורות מסכנות חיים, שהפכו ליעד אכיפתי עליון כי "מלאה הארץ דמים".

ג. גם אם פורמללית היה אמור להיות מושם "סוף" לניסיון פריקת הנידים בשל חקירה ראשונה, כמו הזכות הפורמלית לחקירה בידיים אלה פרק זמן מהותי פורמלי בשל "החקירה השנייה" המקבילה. שיקולי היחידה החוקרת בתכנונה חקירה הם אינטראס מרכז'י בניהול חקירות בדרך שנייה פוגעת באזרחים אלא במידות ולתכלית ייעודית. גם ولو היו מושבים הנידים היום בטענות הסגנון, היה צורך מחודש כפי שהוא היום לתפיסטם מחדש.

ד. לצד הזכות של חסוד, שלא ליתן קוד אישוי לניד הסלולארי, כמו במקביל הזכות לרכז מאץ מקצועני לפי צו לפתח ולצפות באותה תכניםמושא החקירה והחשד. כמו קורלציה לפיה סירוב גם אם מוצדק מצד חסוד, מצדיק מטען האפשרות להיעזר בגורמי מקצוע והאתגר המ מקצועי התוצאה פגיעה מידתית שהחשוד מודיע לה. מה שהיא בהסכמה ובהבנה לאורך

חודשים חושף רק עתה את הצדקה. על כפות המאזנים חשד לעבירות הטומנות בחובן סיכון הציבור.

ה.   כעיקרון וככלל, חקירה אינה מחייבת בשקייפות, וכך
שהיא אמורה להתמודד עם תחכם, הסתרה, קודים ושפה מעולם אחר, חייבת
היא לשכלל כליה להתמודד עם פשעה בת זמננו ובכללן ניידים סלולריים,
אינטרנט אתרים מוצפנים ועוד. נדרשת זהירות בכל הנוגע לדילוף מידע העובר
בתיקופתנו ברגע אחד לכל גורם שיבוש. קטונתי מהכבר במילים אוזות תרגילי
חקירה והגבול בין המותר לאסור. במקרה זה גם אם ניתן היה אחרת, לא חרגה
היחידה החקורת מגבלות המותר.

ו.   בהתאם לסעיף 4 לbm1 עולה כי קם בסיס עצמאי
לחשד, כי המשיב מסיע שב"חים. לפיכך כבר בשלב זה ניתן לומר כי התפיסה
אינה באמתלה שאין לה בסיס. מבמ 1 סעיפים 9,10,11 מתברר כי החקירה
התפתחה, כך שהחקירה דינאמית ככל חקירה ומה שמצודק היה לצמצום
omidotot שונה בתחום הדרך, ראוי להרחבנה בהתקדמותה.

ז.   פיצוח מכשירי "אייפון" ארוך משאר מכשירים, וシリונו
של המשיב ליתן הקוד, אמן לא מאיר במקרה זה את "מעצרו", בשל קר,
שהרינו משוחרר, אך עדין מצדיק הותרת מכשירי הנייד הסלולארי לצורכי
חקירה, בהיותם הם " עצורים " - " תפושים " .

ח.   מדובר ביוטר מהשערה, כי טמוןות בניידים הסלולריים
ראיות משמעותיות לחשדות המិוחקים מושא החקירה בפרשה כולה, וכן אין
מדובר בדיג של דיג סומא באפילה אלא המתנה דרכאה של היחידה החקורת
להצלחת הגורמים המקצועים בפריקת הניידים הסלולריים.

ט.   נייד סלולاري אינו רכב משפחתי, ותפיסתו היא תפיסת
תוכנו הגלום לא רק כחפץ . לו יצירר כי ניתן לפצל בין תוכנו למצביע הרוי בו
מושבים המכשירים בחלוף זמן סביר ובהתאם לצורכי החקירה בכל מקרה
ומקרה. ביצוע עבירה במיטלטלין אפשר גם חילוט אותו כליז בו בזעה עבירה,
ואין לנידים סלולריים חלופה. לתוך אין חלופה והחשש לשיבוש הליכי חקירה
בהתיב הניידים מובהק מטעמים מובנים.

ו.   גם לשיטת הסנגור המלמד לו הוא לפני המסמכים

במ-5-1 ספק אם היה דבק בטענתו, וכן מלאכתו של סגנור קשה היה בידייו הקשורות מאחור ועינוי המכוסות מראות תכני חקירה. מנגד ועדין מבקש הסגנור תיחום זמן והחלטה כי מזמן אותו זמן הCPF טיטה להשבה של נידים סלולריים שהם תכני וצרבי חיים של אדם ועלמו בתקופה בת זמננו.

יא. אם נבחן את הטענה "החפות" של זכות הקניין בכל הנוגע לניד סלולרי, הרי שאין מדובר בערך כספי גדול יחסית, ובשוונה מהתפיסה רכוב ניתן לרכוש מכשיר ניד סלולארי חלופי לצורכי תקשורת, ולתפקיד זהקוה על כל אדם, שמכシリו "אבד", שהוא לא נותר דקוטר רבות בנות זמננו ללא מכシリ חלופי. לעומת זאת, אם מדובר בזכות הקניין בנוגע ל"תוכן" לניד, הרי שקניין זה בדרך כלל לא אבד והוא מצוי בגיבוי "ען" וכשיעור הניד משיב יכול לשחזר צפונתו. מנגד אם מדובר בזכות הקניין לנוחות השבת השימוש לניד הסלולרי הרי שדווקא בשל הצבת המבוקשאתגר ליחידה החוקרת לפרוק הסלולאר ללא שיתוף פעולה ובהכבה מודעת מצדך, כמה הזכות כי האיזון המיידי טיטה לטובת האינטראס הציבורי לחקר האמת ומיגור פשיעה.

יב. הפגיעה שביעיכוב האמור היחסית והזמןית אינה גוברת על צורci החקירה של עבירות חמורות. כשבידו האחת מעכבר חדש החקירה, ובידו השנייה זוועק Zukunft הפגיעה החוקתית, האיזון מחייב מתן הכלים למצוי אתגר זה, במסגרת מצוי הימים על פי חוק.

יג. בשתי זכויות עסקין. כל זכות אוחזת בכרכי החוק. המבוקש עצמו כאלו הוליך עבור המשיבה הזכות להתעכ卜 באמצעות חקירה מקטועים יותר ויותר. כל זכות מושכת בשטר החובה לפני הציבור לשמר על זכויות נחקרים ומנגד לחקר ולמיגר פשעה.

יד. לא ב כדי נחקק סעיף 35 לפיקודת סדר הדין הפלילי במסגרתו מוקצת פרק זמן של 6 חודשים לצורך תפיסה שהוא נאמד בזמן סביר ומידתי מבלי לפגוע באפשרות לבחון מוקדם יותר האיזון והאפשרות לחלופה. משайн החלופה רלוונטיות לתפיסה נידים סלולריים בהם תוכן מוצפן, והחקירה בעיצומה ובהתפתחותה כבר עתה, האינטראס הציבורי גובר, והCPF גוטה לצורci החקירה, יש להעמיד בשלב זה את 180 הימים הנינתים על פי דין לצורר הפרייקה של תוכן הנידים הסלולריים.

טו. יש לזכור כי העמדן 180 הימים בסעיף 35 לפס"פ כמידתיים וסבירים לזכות התפיסה לצורci החקירה בשונה מהתקופה אחר כן,

והחריג הוא אפשרויות החלופה והתנאים מוקדם יותר בהתאם לסעיף 34 לפס"ד, שכן אחרת תוכף היחידה החוקרת בבקשתו ל"אייזון" כבר מרגע התפיסה והשבה בכל תפיסה, וזאת כאשר החוקק נתן דעתו לפרק הזמן שnitן לראותו מידתי וסביר ביחס לתפיסת תפום מבלי לפגוע בחובה לבחון חלופות בהתאם ובשיקול מכלול של פרמטרים.

טז.   נכן הוא כי בית המשפט ובכל זה בית משפט זה גוטים לשקל כל בקשה לגופה אל מול הפרמטרים, שצינו בפסקה בכל הנוגע לפתח ההכרגה לביקשות השבה בהתאם לסעיף 34 לפס"פ, אלא שיש לזכור כי גם זו הפסקה מצינית את שיקול הדעת השונה טרם חלוף 180 הימים לעומת זאת השלאחריהם, ואף היא מצינית כי מקום שינוי חלופה יש לשקל חלופת התפיסה אולם בכך סוללארי החלופה אינה קיימת בעיצומו של ניסיון פריקה לצורך חקירה.

יז.   דוחה המרדף אחר ניסיון ההשבה כאשר קיימן יסוד סביר לחשד, גורם לתמייה גם מן העבר השני של המתרשך וכן לנחישות מבצעית לחקירה הנידים הסוללארים, אך יש לזכור כי הערת הסגנור במקומה בנוגע למידתיות וסבירות תפיסה, ללא הערכת גורמי המקצוע עד מתי. גם לא הובא כל מסמך המצביע כי ישנה פריצת דרך. יחד עם זאת ניכר עתה, כי עם בקשות ההשבה, ישנו מאמץקדם החקירה בהקשר זה, ומהומר החקירה שהונח לעיוני, אכן ניכר כי פעולה זו חיונית מהותית ממשמעותית, אם כי לא היחידה אין בלהה, בכל הנוגע לכלל החשדות.

יח.   ביחס לסעיף 3 לbm1 שסומן על ידי, נכן הוא לקבוע כי 180 הימים לתפיסת תפום לצורכי חקירה, "מן ממועד התפיסה. פרשנות זו, עולה בקנה אחד עם טענות הסגנור המЛОמד. אין אני סבור כי ישנה חלופת תפיסה לעת זה או כל פתרון חלופי. נהייר כי השבה היום כמוותה כפיפה מהותית בחקירה והאינטרס הציבורי מחייב ומצדיק המשכה של החקירה, בכל הקשור בתפוסים בהמשך תפיסטם עד 180 הימים ממועד התפיסה.

ראו לצטט את בש"פ 302/06 **חברת לרגו בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (12.3.2006):

"קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפש מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסטו בחלוף זמן ואם כן, האם קיימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת להגשים את תכלית התפיסה ללא פגיעה בלתי מידתית בבעל הKENIN. מקום בו ניתן למצוא נוסחת אייזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמה תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט".

יט. באיזונים הנדרשים ביחס לזכות הכנין ומנגד האינטרס הציבורי ולעת ההז לאחר ששלתי היב ובוחנתי משקליל כל הפרמטרים הרלוונטיים, לא מצאתי בכך להשיב התפוסים נכון להיום. אולם כן רأיתי ראוי להגביל התפיסה עד לסיום יתרת 180 הימים, שהיא קרוביה יחסית, וככל שלא ידרשו הנידים הסלולאריים עם פריקתם וקבלת החומר הראייתי מושא החקירה, תשקל המשיבה עוד קודם לכן השבתם.

. 8. לאור כל האמור, הריני מורה בזה כדלקמן :

• תפיסת התפוסים תהא עד לסיום 180 הימים כאשר מדובר ביתרת פרק זמן לא ארוך ועדין חובה למצותו.

• בסוף 180 הימים, וככל שלא תוגש כל בקשה אחרת, יושבו הנידים הסלולאריים.

• ככל שתוגש בקשה להארכה מעבר ל-180 הימים, מטעם מבורר, ובמסד ראוי מעבר למונח לפני היום, אדרש בפרמטרים השונים והמכבידים הנדרשים בכל הנוגע לתקופה שעברה ל-180 הימים.

• בשל טענות כבדות משקל של הסגנון ובהתרטט קודמותו וגישתו הפרגמטית והמקצועית ומנגד צורכי החקירה שאינה יודעה לו בהתפתחותה, ובנסיבות ההחלטה ושאר שיקולים דינניים לעידוד ההידברות בין הצדדים לכראת סיום תקופת הימים, אני עושה צו להוצאות.

זכות עורך דין .

ניתנה היום, ג' אב תשפ"ג, 21 יולי 2023, בהעדן הצדדים.